

ΤΟ ΝΕΟΝ ΩΔΕΙΟΝ ΤΗΣ ΛΕΙΨΙΑΣ.

Ἐάν ὑπάρχη πόλις τις ἐπὶ τῆς ὑψηλίου, ἔνθα ἡ μουσικὴ τέχνη ἀπὸ αἰώνου οὐχὶ μόνον θεωρεῖται καὶ καλλιεργεῖται, ἀλλὰ καὶ ἀπολαύει τοῦ μεγάλου σεβασμοῦ, οὗτινος εἶνε ἄξιον τὸ ὄρατον ἐν τῇ μουσικῇ, ἡ πόλις αὕτη εἶνε ἡ Λειψία, ἐν ἣ ἄλλως παρὰ τὰς καλὰς τέχνας προτεῖνουν καὶ τέχει θέσιν τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ἐπιστήμη. Ἐν Λειψίᾳ μόνον ἀνήλθεν ἡ μουσικὴ εἰς περιωπήν, ἀληθῶς μοναδικὴν καθ' ὅλην τὴν ὑψηλίον. Ὅχι μόνον διότι ἐνταῦθα ἀκμάζει ἡ κατ' οἶκον ἐπιμέλεια αὐτῆς, ὄχι μόνον διότι ἐνταῦθα οἱ ἐξασκούντες τὴν μουσικὴν ἐκτιμῶνται μᾶλλον ἢ ἄλλου, ὁλοκλήρου δὲ συνοικίας αἱ ὁδοὶ φέρουσι τὰ ὄνόματα διασήμων μουσουργῶν, ἀλλὰ καὶ διότι ἀρχῆθεν ὁ ἐν Λειψίᾳ εἰς τὴν μουσικὴν ἀφιερωμένος ναὸς λαμπρύνεται ὑπὸ ἱερῆς ἀγῆλης. Ὅχι μόνον ὁ κἀτόκος τῶν παρὰ τὸν Πλεῖσον Ἀθηναίων, ἀλλὰ καὶ ὁ ξένος ὁ ἐξ Ἀνατολῶν προερχόμενος καὶ ὁ τὸν ἀπέραντον Ὁκεανὸν διαβάς γεραίρει καὶ σέβεται τὸ ἀληθὲς τοῦτο σέμνωμα τῆς πόλεως Λειψίας, ἐν ᾧ ἀπὸ δύο αἰώνων ἀπονέμεται ἡ αἰδρωτοτέρα λατρεία εἰς τὴν Μελπομένην.

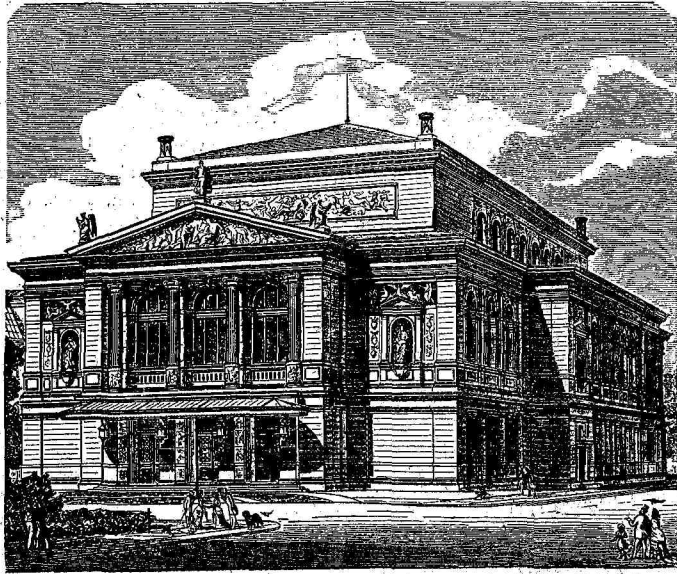
Ἐν στενῷ καὶ ἀφεγγεῖ δρομίσκῳ ἔκειτο τὸ παλαιὸν καὶ ὑπὸ τοῦ καπνοῦ κατὰμαυρον κτίριον, ἔνθα μέχρι ἐσχάτων ἐτελοῦντο αἱ πεφημισμένοι συναυλία. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ἐχρησίμευεν ἄλλοτε ὡς ἀποθήκη τῶν βαπτῶν, ἐν ἣ οὔτοι ἐφύλαττον τὰ ἐριοῦχα ὑφάσματα τῶν. Ἐν ἔτει 1743 ἐτελέσθη ἡ πρώτη συναυλία ἐνώπιον εὐαριδοστάτης ἀμηγύρεως, ἀποτελουμένης ἐκ δεκαεξὶ προσώπων, ἅτινα προηγουμένως συνήρχοντο ἰδιωτικῶς εἰς τὴν μικρὰν αἴθουσαν τοῦ ἐν Brühl κειμένου ξενοδοχείου „Εἰς τοὺς τρεῖς κύκλους“. Μέχρι τοῦ ἔτους 1778 αἱ συναυλία αἷται ἐγένοντο ἐν τῷ ἀσήμῳ ξενοδοχείῳ τῶν „τριῶν κύκλων“, πρῶτος δὲ διευθυντὴς αὐτῶν ἐπῆρξεν ὁ διάσημος γερμανὸς μουσουργὸς Ἀδόλφος Χίλλερ. Μετὰ τριετῆ διακοπὴν ἐπανελήφθησαν αἱ συναυλία ἐν τῷ παλαιῷ Ὁδεῖῳ ἐν τῇ ὁδῷ Πανεπιστημίου, ὅπου καὶ ἐτελοῦντο μέχρι τοῦ ἔτους 1884, καθ' ὃν χρόνον ἐτελέσθησαν τὸ ἔγκαϊνα τοῦ νέου Ὁδεῖου ἐν τῇ νοτιοδυτικῇ πλευρᾷ τῆς πόλεως.

Μετὰ λύτης ἀπεχωρίσθησαν οἱ λάτρεις τῆς θείας μουσικῆς τῆς παλαιᾶς αὐτῆς ἐστίας, πρὸς τὴν ἣσαν συνδεδεμένα τόσα μεγάλα καὶ περι-

λαμπρῶ ὄνόματα. Διότι ἐδῶ ὁ ἀθάνατος Μένδελσον διηύθυνεν ἐπὶ τόσα ἔτη τὴν ὀρχήστραν καὶ ἐπαρουσίασε τὰ ἀριστουργήματά του εἰς τὸ ὑπὸ τόσου καλλιτέχνικοῦ αισθητικοῦ ἐμποροῦμενον δημόσιον τῆς Λειψίας, ἐδῶ μετὰ τὸν Μένδελσον ὁ Μόσαλες, ὁ Schumann καὶ ἡ σύζυγός του, ὁ Λίστ, ὁ Ρουβινσταῖν, ὁ Ράβινκε (ὁ νῦν διευθύνων τὸ Ὁδεῖον) κατεκλήθησαν τὰ ὄνα τῶν ἀκρατῶν τῶν, ἐδῶ ἀντήχησαν αἱ χορδαὶ τοῦ βιολίου τοῦ Δαυΐδ, τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῶσαν ἄλλων, ἐδῶ ἐθεώρουν τιμὴν τῶν αἱ μεγαλειότεραι

τῆς ἐποχῆς αἰδοὶ νὰ τραγωδήσωσι, διότι — ὅπως καὶ τὴν σήμερον ἔχει τὸ πρῆγμα — ἀρκεῖ μόνον αἰδοῦς τις ἡ μουσικὸς νὰ ἐπιδοκιμασθῇ ὑπὸ τοῦ ἀκρατηρίου τοῦ Ὁδεῖου τῆς Λειψίας διὰ ν' ἀποκτήσῃ μεγάλην δόξαν καὶ νὰ πακιάσῃ τὴν φήμην του.

Τὸ νέον λαμπρὸν οἰκοδόμημα τοῦ Ὁδεῖου, τὸ ὁποῖον ἀνηγέρθη καθ' ἔλους τοὺς κανόνας τῆς νεωτέρας ἀρχιτεκτονικῆς καὶ ἀκουστικῆς, δὲν ἔχει ἀκόμη ἱστορίαν. Δὲν δὲ λησμονηθῆ ὅμως ταχέως ἡ παλαιὰ καὶ τόσον προσφιλεῖς αἴθουσα, ἐφ' ἑνὸς τῶν τοίχων τῆς ὁποίας ἦτο γεγραμμένη ἡ τόσον χαρακτηριστικὸς τὸ φιλέμολπον τῆς Λειψίας δημησίον ἐπιγραφή: res severa est verum gaudium, ἧτοι ἐν τῷ σοβαρῷ ἔγκειται ἡ ἀληθὴς ἡδονή. Ἡ νέα καὶ μεγαλοπρεπεστάτη αἴθουσα, εἰς τὴν ἀνέρχεται τις ἐπὶ πλατειῶν μαρμαρίνων κλιμάκων, ἔχει σχῆμα ἐπιμήκουσ τετραγώνου, μήκους 42 μέτρων, πλάτους 19 καὶ ὕψους 15 μέτρων. Τοὺς πολυτελεῶς διακεκομημένους τοίχους τῆς στολίζουσιν αἱ προτομαὶ τῶν διασημοτέρων μουσικῶν, θεωρεῖται δ' ἐν γένει ἡ αἴθουσα αὕτη ὡς ἡ μᾶλλον καλασθητικῶς διεσκευασμένη αἴθουσα συναυλιῶν καθ' ὅλον τὸν κόσμον. Τοιοῦτον εἶνε τὸ νέον Ὁδεῖον τῆς Λειψίας, οὗτινος καὶ μικρὰν εἰκόνα παρεθέσαμεν ἐνταῦθα καὶ χάριν τοῦ ὁποίου ἡ πόλις ἐδαπάνησεν ἑκατομμύρια μαρκῶν. Ἐάν δὲ ἀναλογισθῶμεν ὅτι ἡ Λειψία εἶνε κατὰ τὸν πληθυσμὸν μία τῶν δευτερευουσῶν πόλεων τῆς Γερμανίας καὶ ὅτι τοιοῦτους βῶμους ἔχουσι καὶ πολλαὶ ἄλλαι πόλεις, δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν τί σημαίνει μουσικὴ καλλιεργουμένη ἐν Γερμανίᾳ καὶ ὅπως δρόμον ἔχομεν ἡμεῖς ἀκόμη νὰ διατρέξωμεν εἰς τὸν πολιτισμὸν ἐν γένει, διὰ νὰ μάθωμεν καὶ μόνον νὰ ἐκτιμῶμεν τὰ πράγματα ταῦτα.

κ. Θ. Π. εἰς Θεσσαλονίκην. Ἐλήφθησαν καὶ ἀπεστάλησαν. Τὰ περικαλύμματα δύνασθε νὰ ζητήσητε παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἀντιπροσώπου μας. — κ. Ι. Το. εἰς Νεώπολιν (Κρήτης). Θὰ Σὰς γράψωμεν. — κ. Α. Μ. εἰς Ἀγγιάλον. Ἡ δοθεῖσα ὑμῖν διεύθυνσις ἐν Φιλιππούπολει δὲν εἶνε ἐσφαλμένη. — κκ. Θ. Β. εἰς Κωνσταντινούπολιν, Α. Σ. εἰς Καλλιπόλιν, Σ. Κ. εἰς Νικολάϊεφ, Π. Κ. εἰς Σμύρνην, Ι. Σ. εἰς Φιλιππούπολιν, Δ. Φ. εἰς Σμύρνην, Ν. Α. εἰς Τούλσαν, Α. Σ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν, Θ. Χ. εἰς Βόλον, Ε. Δ. Στ. εἰς Φιλιππούπολιν. Ἐλήφθησαν καὶ Σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — κ. Γ. Κ. εἰς

Ὁδησσόν. Ἐλήφθησαν, Σὰς εὐχαριστοῦμεν καὶ εἰμεθα σύμφωνοι. — κ. Φ. Δ. Ζ. εἰς Σιάτισταν. Λυπούμεθα μὴ δυνηθέντες νὰ Σὰς γράψωμεν μέχρι ταῦδε. Προσεχῶς δὲ ἰκανοποιησόμεν τὴν ἀνυπομονήσιν Σας. — κ. Γ. Α. Α. εἰς Ἀρμαβήρ. Δεχθήτε καὶ πάλιν τὰ συγχαρητήριά μας. — κ. Ι. Σ. εἰς Βελγρὰδιον. Ἐλήφθησαν. Τὴν δὲ παραγγελίαν Σας φροντίζομεν ἤδη νὰ ἐκτελέσωμεν. — κ. Μ. Φ. εἰς Κάϊρον. Ὡς βλέπετε, συνημορφώθημεν πρὸς τὰ γραφόμενά Σας. — κ. Θ. Ι. εἰς Βρυξέλλας. Δὲν δὲ λείψητε βεβαίως νὰ μᾶς καταστήσητε γνωστὴν τὴν νέαν Σας διεύθυνσιν. — κ.

Γ. Π. Μ. εἰς Σύρον. Εἰμεθα καθ' ὅλα σύμφωνοι. — κ. Ι. Χ. εἰς Hihia. Ἐνταῦθα δὲν γίνεται κανὲν λάθος εἰς τὴν διεκπεραίωσιν. — Meur l'abbé G. εἰς Sées (France). Διὰ τοῦ παρόντος ἐκπληροῦνται ἡ ἐπιθυμία Σας. — κ. Η. Σ., κ. Χ. Χ. Α. εἰς Ἡράκλειον. Ἐλήφθησαν ὑπὸ σημείωσιν. — κ. Μ. Μ. εἰς Μελιτόπολιν. Θὰ ἐξακολουθήσωμεν. — Καν Κλ. Σ. εἰς Μεσσήνην. Ἀναμένομεν νεώτερα. — κκ. Dr. Patr. da Costa εἰς Λισβόνα. Θ. Ε. εἰς Ζανζιβάρην, L. de Ceopedes εἰς Μανίλαν (τῶν Φιλιππίνων νήσων). Θέλετε νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν ἀποστολήν;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Ὁ σημερινὸς ἑλληνικὸς ἀλφάβητος ὑπὸ Κωνσταντίνου Παπαρρηγοπούλου. — Ῥωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα ὑπὸ Σπυρίδανος Παγανέλη (μετὰ εἰκόνας). — Τὰ τελευταῖα συμβάντα ἐν Γαλλίᾳ (μετὰ τεσσαρῶν εἰκόνων). — Σαποφά (μυθιστορία ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος). — Ἀθηναϊκὰ Χρονικὰ ὑπὸ Ἀριστοτέλους Π. Κουρτίδου. — Πανακοθήκη, ἧτοι ἐρμητικὴ τῶν εἰκόνων. — Ποιίλα. (Ὁ Δαρβίνος καὶ τὰ μυθιστορήματα. — Ἰδιότητα Γεννασῶνος. — Στατιστικὴ ἐφημερίδων. — Καινοτομία Κρίστη). — Ἐπιστήμη καὶ Καλλιτεχνία. (Τὸ ὄρασιον ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ. — Ἀμερικανοὶ βιβλιοφίλοι. — Οἱ φθισικοὶ ἐν Βιέννῃ. — Ὁρεπτικὴ δύναμις τῆς βανάνας.) — Βιβλιοθήκη. — Τὸ νέον Ὁδεῖον τῆς Λειψίας (μετὰ εἰκόνας). — Μικρὰ Ἀλληλογραφία. — ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Σαδὶ-Καρῶ (ἐν σελ. 1). — Ῥωμαῖος καὶ Ἰουλιέττα. Κατὰ τὴν εἰσιογραφίαν τοῦ Ο. Vermehren (ἐν σελ. 4-5). — Ἰούλιος Γρεβύ, Ἰούλιος Φερρὺ καὶ Φρευσινὲ (ἐν σελ. 7). — Ἡ βασίλισσα Μαρία τῆς Ουγγαρίας μετὰ τῆς μητρὸς τῆς ἐπὶ τοῦ τάφου Λουδοβίκου τοῦ Α'. Εἰκὼν τοῦ καθ. φῶν Λεϊτσεναμύερ (ἐν σελ. 9). — Ἀμαρτία γονέων. Εἰκὼν ὑπὸ Μ. Hixley (ἐν σελ. 12).

Ἐκδότης Π. Α. ΖΙΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χόρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελένη Frey & Sening, ἐν Λειψίᾳ.